

Ved graven

Før jordfestelsen

NoS 817

1. Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

2. Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Etter jordfestelsen

3. Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

4. Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

*Takk for at dere ville være med
å følge Ole til graven.
Vi ønsker dere alle velkommen til
minnestund på Furustua etter jordfestelsen.
Hilsen familien*

Prest: Peter Hammarlund
Organist: Birkir L.G. Jullum
Solist: Bjørnar Berglund

*Ole Fostein
Hamnvik*

Født 26.06. 1939

Død 15.10. 2019

*Lyngen kirke
torsdag 24. oktober*

Til åpning

solosang: *Der roser aldri dør*

(T: J.W. Metzgar)

NoS 651

1. Kjærlighet fra Gud
springer like ut
som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn,
i dens dype grunn
gjemmes livets edelsten.

2. Kjærlighet fra Gud
som en yndig brud
kommer smykket til oss ned.
Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn,
himlen bringer den jo med.

3. Kjærlighet fra Gud
er det store bud,
er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred,
for Gud selv er kjærlighet.

NoS 489

1. Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
vilken tröst vad än som kommer på!
Allt ju vilar i min Faders händer,
skulle jag, som barn, väl ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
giver ju åt varje nyfödd dag
dess beskärda del av fröjd och smärta,
möda, vila och behag.

2. Självt han är mig alla dagar nära,
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bära,
han som heter både Kraft och Råd.
Att sin dyra egendom bevara,
denna omsorg har han lagt på sig.
Som din dag, så skall din kraft ock vara,*
detta löfte gav han mig.

3. Hjälpt mig då att vila tryggt och stilla
blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst förspilla,
som i ordet mig förvarad är.
Hjälpt mig, Herre, att vad helst mig händer,
taga ur din trogna fadershand
blott en dag, ett ögonblick i sänder,
tills jag nått det goda land.

NoS 414

1. Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

2. La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.
Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

3. Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Til utgang

solosang: *Eg ser*

(T: Bjørn Eidsvåg)

